

நந்றே று பக் குவமாய் ஂடுத் து நாளகைக் கும் தவேை எனச் சரேத் து வதைத் தத் தனயையோ பபொருட்கள் இன று பயனற றுப் பபோயின. இன றும் நாம் நாளகைக் கு எனச் சரேக் கும் பபொருட்கள் என னவாகுமமோ என ற ஓரு ஏக் கம் முன்பு சரேத் து பயனற று இருப் பதபைப் பாரக் கும் பபோது ஏற படுகின றது.

வீ ட்டின மலமைடுக் கு எல்லாம் புத் தகங் கள் , பத் திரிகதைத் துண்டுகள் அதில் எத் தனயையோ எத் தனயையோ ஆரோக் கியமான கட டுரகைள் படங் கள் . இவை அனதைத் தயையும் நாளயை சந் ததிகக் கு ஒப் படதைத் து விட டுப் பபோகலாம் என றால் ... அவரக் கள் அதனை வாசித் துப் புரிந் துகொள் ளும் நிலயைலும் இல் லை. அவரவரக் களுக் குத் தான அவரவரக் கள் சரேக் கும் பபொருட்களின பறெமதித் தரியும் . இப் பபோ நாம் சரேத் தவற றில் பல Google க் குள் சனெ று தவேயானவற றை எடுக் க முபிகிற்து. கட டுக் கட டாக இருக் கும் காகிதங் களுக் குள் புரட டிப் புரட டித் தடுவதை விட, இது இலகுவானதுதான் . இருந் தாலும் நாம் சரேத் து எல் லாம் அங் கு இருக் கும் என பதறக் கு இல் லை. நாம் சரேத் தவை ஓரு புறமிருக் க நாம் அன றாடம் பாவித் த பபொருட்களும் பாவனை இழந் து நிறக் கின றன.

காலத் தால் கரணத் தவை ஒன றல் ல பல நுறு. அதில் சிலவற றைத் தடொடரும் பகுதி இது.

நாம் புலம் பபெர் ந்து 1979 களில் இங் கு வந் த காலத் தில் , எங் கள் மனங் களுக் கு தமிழ் மணம் ஊட் டியவைத் தமிழ் த் திரபைப் படப் பாடல்களடே. தாயகத் தில் இருந் து ஓருவருக் கு வரும் பாடலை உடனடியாக பிரதி எடுத் து அதனை இரசித் து மகிழ் வமோம் .

சித் திரசைச் சவ்வானம் சிவக் கக் கண்டனேடு முத் தான முத் தம்மா... என று ஜயெச சதிரன் பாடும் பபோதும் , நிலவு ஓரு பணெண்ணாகி நீ ந்துகின ற அழகமோ... என று சளெந் தராஜன் பாடும் பபோதும் , இங் கு நடு இரவிலும் நாம் அன று வீ ட்டில் பபொங் கும் பபும் புனல் நிகழ் ச்சியில் இப் பாடலை ரடேடியமோவில் கடுட் டபி பாடசாலகைக் குச் சலெல் புத் தகங் கள் அடுக் கிக் கொண்டு நிறக் கும் நினவை வரும் . மாலயைில் ரலி சயிக் கிளில் நண்பரக் களுடன் தனீ ரக் கடவை வாசலில் கடுக் கும் பாடல்கள் நினவை வரும் . நாம் இங் கு தாய் தந் தயைர் , மனைவி, பிள ளகைகள் , நண்பரக் கள் , எனப் பலரயையும் பிரந் து வந் தவரக் கள் , அவரக் களுடன் கடு வாழும் உணர் வை அந் தப் பாடல் ஓரளவு தரும் .

அன புள் ள மான் விழயடே ஆசயைில் ஓர் கடிதம் ...
மற றும் நீ எங் கடே என நினவைுகள் அங் கடே...
மயக் கமா தயக் கமா மனதிலடே குழப் பமா வாழக் கயைில் வருத் தமா. வாழக் கை என றால் ஆயிரம் இருக் கம் வாசல் தோறும் வதேனை இருக் கும் வந் ததுன பம் எதுவனெ றாலும் வாடி நின றால் விலகுவதில் லை. உன னிலும் கீ ழடே இருப் பவரக் கோடி நினதைத் துப் பாரத் து நிம் மதி நாடும்.... என ற பாடல்கள் எத் தனை பரேை இங் கு விரக் தியின் விளிம பில் இருந் து மீ ட்டு எடுத் தது.

அந்த நேரத்தில் இங்கு வானொலிகள் இல்லை. தொலைக்காட்சிகள் தமிழில் இல்லை. கணினிகள் இல்லை. நமக்கு என்று இருந்தவை அந்த ரேடியோ கசட்டுக்கள் மட்டுமே. பின்பு சிறிது காலத்தில் யாவரும் வாகனங்கள் எடுத்த நேரம் எம்மை பயணத்திரம் திரியாமல் இன்பமாக அழைத்துச் சென்றவையும் இந்தப் பாடல்கள் தான்.

அந்தப் பாடல்கள் எப்பவும் கடைக்கலாம் என்று, காசு காசுச் செலவூசியது நேரம் காலம் பாராமல் கசட்களில் பதித்து வைத்தோம். இப்போ வீடுகளில் பார்த்தால் மலிகைக்கு மலிகை பாவனை இன்றி முடங்கிக் கிடக்கிறது. பலர் மஞ்சள் பக்கில் கட்பி எறிந்தும் விட்டார்கள்.

இப்போ அவை தவேை இல்லை. அவற்றைப் போட்டுக் கடைக்கறகைக்கோடும் இல்லை. அத்துடன் இப்போ அத்தவேயும் இல்லை. கணினியிலும் USB யிலும் ஒரு நிறுபாடல்கள் விரும்பியபடி விரும்பிய நேரம் கடைக்கலாம்.

அதனால் எமக்கு நாளகைக்கும் தவேை எனச் சேர்த்தும் அன்று எமக்கு கரம்கொடுத்ததுமான இந்தக் கசட்டுக்கள் காலத்தால் கரந்தது விட்டன. இதுபோன்றதான் வீடியோ கசட்டுக்களும்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் இன்னம் ஒரு காலத்தால் கரந்த பொருள்தான் வருகின்றன. என்று 2013 ஆண்டு எழுதி இருந்தன. இப்போது USB கரந்தது BLUETOOTH இல் தொலைபேசியில் இருந்தே பாடல் கடைக்கலாம். அது சரி வீட்டுத் தொலைபேசி அபித்தால் ஓடிப்போய் எடுத்து, விழுந்த எத்தனை அம்மா அப்பாமரன எனக்குத் திரியும். இப்ப வீட்டுத் தொலைபேசி அபித்தால் எடுக்க ஆட்கள் இல்லை. அது அபித்தபடியே இருந்து அழிந்து கழந்த தானாக ஓய்வது போல் ஓய்ந்து விடும். மடியிலும் நடுஞ்சிலும் படுத்து உறங்கும் கதை தொலைபேசி மட்டுமே எப்போதும் விழித்திருக்கும்.

தரூ ஓரங்களில் அமைக்கப் பட்டிருந்த தொலைபேசி பித்தாக்கள் ஒன்றையும் காணோம். அவற்றில் சில லண்டன் தொலைபேசி பித்தாக்களைப் போன்று யேர்மனியில் இருந்தவை பல இன்று வீடுகளின் பிந்தோட்டத்தில் பழைய நினவைப்பொருளாக ஒருவகை அலங்கரிப்பு பொருளாக நிறுத்தப் பட்டாள் எது. லண்டனில் அவை சிறு நில் நிலையம் ஆகவும் செயல்படுகின்றது.

எது எதற்கு என்று திரியாமல் எறியவும் முடியாமல் பல மின்வயர்கள் அலுமாரி இலாசிகளில் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அதனை பாவிப்பதற்கு உரிய பொருள்கள் இப்போது உற்பத்தி ஆவதில்லை. இருந்தும் அதனை எறிய மனமில்லை.

அலுமாரி முழுக்க புத்தகங்கள். யாருக்கும் பயன்படும் கொடுக்கலாம் என்றால், மூதலில் நாம் அதனைப் பித்தோமோ என்று ஒரு களை வி எம்முன்னே வந்து நிற்கிறதே!

நாமும் பிப்பிதில்லை பிறருக்கும் கொடுப்பதாக இல்லை. அதுதான் சொல்வார்களே 'வகைக்கோல் பட்டை நாய் போல் வண்டு. ஆனால் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கின்றோம்.

ஆனால் நாம் இல்லை என்றால் மூதல் குப்பைத்தொட்டிக்கு போகும் பொருள் இந்த புத்தகங்கள்தான். ஆனால் அந்த குப்பைத் தொட்டியிலும் காசும் போல்

அறிவுப்பசிக்கு கிளறி எடுக்க சிலர் இருப்பார்கள் என்ற நம்பாசையும் ஒன்று உண்டு! அதனையும் தவிர்க்க முடியாது.

ஒரு முறையாழப்பாணம் சின்றபபோது நல்ல புத்தகங்கள் என்று இங்கு இருந்து காவிக் கொண்டு சின்ற ஒரு நபில் நிலையத்தில் கொடுத்தால் 4 வருடங்கள் சின்றபின் மீண்டும் அங்கு சின்ற பார்த்தபபோது, அவை வதைத்த இடத்திலேயே தபிசிபிந்து கிடந்தது. கட்டபபோது வாசிப்போர் தொகை குறைந்து விட்டது. புத்தகத்தையார்படிக் கிறார்கள். எதுக்கெடுத்துதாலும் கபுகுள்தான். காணமல் பபோகும் பட்டியலில் விரைவில் இடம்பிபிக் பபோவதும் இந்த புத்தகங்களே.

நமக்குபின் நமக்குப்பின் என்று சரேத்தவதை சரேர்ப்பவதை நமக்குப்பின் பின்னுகத்தான் பபோகும். சந்தகேமே இல்லலை. எனவே வாழும் பபோது அதனை சரியான இடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுங்கள். (முடிந்தால்)

காணமல் பபோனவற்றுள் எமது கை எழுத்தும், கடிதமும் அடங்கும். கடசையாக நீங்கள் எப்பபோது கையால் எழுதினீர்கள். பாங்காட்டகை கொடுத்து பற்றோல் அபிதவிட்டு சில இடங்களில் கையொப்பம் இட்டு இருப்பீர்கள் அல்லது. கடையில் எத்தனை பால் முட்டை சீனி என்று ஏதும் கிறுக்கி இருப்பீர்கள். அவ்வளவுதான். காணமல் பபோனது எமது கையெழுத்து மட்டுமல்ல தலை எழுத்தும் தான்.

முன்பு ஒரு இடத்திற்கு வாகனத்தில் பபோவது என்றால் பபோவதற்கு முன் வரபைடம் பார்த்து குறிப்படுத்துபுறப்படுவோம்.

பெருந்தெருவால் இறங்கியது முதல் வரும் பற்றெஸ்ட்சேன்தாண்டி, வரும் முதல் சந்தியில் இடது புறம் திரும்பவும். பின்பு ஒரு பெரியா கார் கொம்பனி வரும். அதன்பக்கத்தில் வரும் சிறு தெருவாகுள் இறக்கி ஓட ஒரு காரை சிலை இருக்கும். அதற்கு நேர்புறத்தே இருக்கும் வீதியால் வந்தால் பத்தாவது வீடு நமது என்று நண்பன் சொல்வான், அதன்படியே அந்த வீடு சலெவோம். இப்பபோத நவிக்ஷணே வந்து எத்தனை தடவை பபோனாலும் அப்பன் வீடும் தெரியாது! நண்பன் வீடு தெரியாது. அவதானிப்பு சக்தி அறவே பபோச்சு. அவதானசக்தி பெருக அதற்கான வகுப்புகளாகு முற்பணம் கட்டி அலகிறோம். தெருக்களின் வரபைடப்புத்தகம் முன்பு இருந்ததாக ஒரு ஞாபகம்.

எதனையும் சரேக்காதே! எதுவுமே தேவை இல்லலை என்று ஆச்சு. முன்பு எல்லாம் காசோடு அலநைந்த நாம் இப்பபோ காசகை கண்டு பல நாளாச்சு என்ற காலத்தனை நோக்கி நகருகிறோம். எல்லாம் வங்கியால் கமைறப்படுகிறது. இனி காசு மலெல்ல மறநைது புதியவபிவம் எடுக்கும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. அதாவது உருவமில்லாத பணம் (E.COIN) கிட்டத்தட்ட கண்ணுக்குத் தெரியாமல் ஆட்சி புரியும் கடவுளபைப்போல. காணாமல் பபோகும் பட்டியலில் காசும் அடங்கும். எனவே நிகழ்காலம் மட்டுமே உங்கள்குக்கு சொந்தமானது. நீங்கள் காணமல் பபோவதற்கு முன் இருப்பதை அழகாக அனுபவியுங்கள். நாளை நாளை என இன்றைய பொன்னான வாழ்வைக் கோட்டைவிட்டு விடாதீர்கள். காணாமல் பொனவர்களில் ஒரு நாள நாமும் அடங்குவோம். முடிந்தவரை வாழ்வில் ஒரு முத்திரை பதியுங்கள் பின் நித்திரை கொள்ளலாம்.

- 000000

□□□□□□□□ □□□□□□□□

Written by மாதவி

Monday, 31 December 2018 06:25 - Last Updated Wednesday, 02 January 2019 22:31

வறெற்றிமணி, நவம்பர் 2018